

**UJEDINJENI
NARODI**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriju bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-06-90-T

Datum: 12. svibnja 2009.

Original: engleski

PRED RASPRAVNIM VIJEĆEM I

U sastavu: sudac Alphons Orie, predsjedavajući
sudac Uldis Ķiniš
sutkinja Elizabeth Gwaunza

V. d. tajnika: g. John Hocking

Odluka od: 12. svibnja 2009.

TUŽITELJ

protiv

**ANTE GOTOVINE
IVANA ČERMAKA
MLADENA MARKAČA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU RADOVANA KARADŽIĆA ZA PRISTUP
POVJERLJIVIM MATERIJALIMA U PREDMETU *GOTOVINA I DRUGI***

Tužitelj v. Gotovina i drugi.

Tužitelj v. Karadžić

Tužiteljstvo

g. Alan Tieger
g. Stefan Waespi

Tužiteljstvo

g. Alan Tiegar
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Obrana

g. Luka Mišetić, g. Gregory Kehoe i g. Payam
Akhavan za g. Antu Gotovinu

Optuženi

g. Radovan Karadžić

g. Steven Kay, QC, g. Andrew Cayley i gđa
Gillian Higgins za g. Ivana Čermaka

g. Goran Mikuličić i g. Tomislav Kuzmanović
za g. Mladena Markača

Prijevod

I. DOSADAŠNJI TIJEK POSTUPKA

1. Dana 14. travnja 2009. godine optuženi Radovan Karadžić (dalje u tekstu: podnositelj zahtjeva) podnio je zahtjev u kojemu traži da mu se omogući pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Gotovina i drugi*, tj. a) svim povjerljivim transkriptima iskaza danih tijekom zatvorenih i djelomično zatvorenih sjednica, b) svim transkriptima rasprava na zatvorenoj sjednici, c) svim povjerljivim dokaznim predmetima i d) svim povjerljivim podnescima *inter partes* i svim povjerljivim odlukama Raspravnog vijeća.¹ Dana 28. travnja 2009. godine tužiteljstvo je odgovorilo na Zahtjev i zatražilo da se odbije.²

II. ARGUMENTI STRANAKA

2. Podnositelj zahtjeva tvrdi da bi zatražene povjerljive informacije bile važne za učinkovitu istragu i pripremu njegove obrane, i da bi bitno pridonijelo njegovoj tezi.³ Tvrdi da postoji veza između činjenične osnove za optužbe protiv njega i činjenične osnove za optužbe protiv optuženikâ u predmetu *Gotovina i drugi*.⁴ On, naime, tvrdi da se njegov predmet i predmet *Gotovina i drugi* znatno preklapaju u prostornom smislu, budući da se optužnice u oba predmeta odnose na zločine koji su se navodno dogodili u Bosni i Hercegovini i budući da činjenice koje se navode u predmetu *Gotovina i drugi* pružaju kontekst za neka od djela za koja se tereti podnositelj zahtjeva.⁵ Tvrdi da se ta dva predmeta preklapaju i vremenski, ističući da se optužbe protiv njega odnose na razdoblje od 1991. godine do studenoga 1995. godine, a predmet *Gotovina i drugi* pokriva razdoblje od srpnja do rujna 1995. godine.⁶ Podnositelj zahtjeva nadalje tvrdi da mu pristup zatraženim materijalima treba biti odobren na temelju načela jednakosti sredstava stranaka u postupku.⁷ Podnositelj zahtjeva jamči Vijeću da će, ako ono odobri Zahtjev, poštovati sve zaštitne mjere na koje ga obvezuje pravilo 75 Pravilnika o

¹ Zahtjev Radovana Karadžića za pristup povjerljivom materijalu u predmetu *Gotovina i drugi*, 14. travnja 2009. (dalje u tekstu: Zahtjev), par. 1 i 13.

² Odgovor tužiteljstva na Zahtjev Radovana Karadžića za pristup povjerljivom materijalu u predmetu *Gotovina*, 28. travnja 2009. (dalje u tekstu: Odgovor), par. 1 i 14.

³ Zahtjev, par. 6, 10-11, 13.

⁴ Zahtjev, par. 6, 9-10.

⁵ Zahtjev, par. 6-7, 9.

⁶ Zahtjev, par. 6, 8-9.

⁷ Zahtjev, par. 6, 11.

Prijevod

postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik).⁸ Podnositelj zahtjeva traži da se zatraženi materijali objelodanjuju kontinuirano jer je predmet *Gotovina i drugi* u tijeku.⁹

3. Tužiteljstvo tvrdi da je podnositelj zahtjeva pogrešno prikazao opseg predmeta *Gotovina i drugi*, što je dovelo do pogrešne tvrdnje da su ta dva predmeta “izuzetno isprepletena”.¹⁰ Tvrdi da zapravo nema nikakvog preklapanja između ta dva predmeta u kojima se sudi za zločine počinjene u različitim zemljama, uglavnom u različito vrijeme i s različitim počiniteljima i žrtvama.¹¹ Tužiteljstvo *inter alia* ističe da su hrvatska Krajina i bosanska Krajina različita zemljopisna područja u različitim zemljama.¹² U svakom slučaju, tužiteljstvo smatra da puko vremensko preklapanje u ta dva predmeta ne predstavlja legitimnu forenzičku svrhu.¹³ Tvrdi da podnositelj zahtjeva nije uspio pokazati da postoji legitimna forenzička svrha za njegov zahtjev i da nije uspio pokazati kako će mu zatraženi materijali pomoći u obrani.¹⁴ Povrh toga, tužiteljstvo tvrdi da podnositelj zahtjeva nije potkrijepio svoj zahtjev za pristup povjerljivim podnescima i odlukama.¹⁵ Tužiteljstvo zaključuje da je podnositeljev zahtjev klasičan primjer “traženja naslijepo”.¹⁶

II. MJERODAVNO PRAVO

4. Kod zahtjeva za pristup povjerljivom materijalu *inter partes* podnositelj mora identificirati ili opisati opću prirodu zatraženog materijala i pokazati da postoji legitimna forenzička svrha za taj pristup.¹⁷ Ta se svrha može utvrditi tako da se pokaže kako postoji neksus u prostornom i vremenskom smislu između predmeta podnositelja zahtjeva i predmeta iz kojeg su zatraženi materijali.¹⁸ Osim toga, Vijeće se mora uvjeriti da postoji

⁸ Zahtjev, par. 5.

⁹ Zahtjev, par. 14.

¹⁰ Odgovor, par. 2, 6, 10-11.

¹¹ Odgovor, par. 2, 6-9.

¹² Odgovor, par. 10.

¹³ Odgovor, par. 9.

¹⁴ Odgovor, par. 3, 9, 11, 13.

¹⁵ Odgovor, par. 12.

¹⁶ Odgovor, par. 3, 13.

¹⁷ *Tužilac v. Mrkšić i drugi*, Žalbeno vijeće, Odluka po Zahtevu Veselina Šljivančanina za pristup povjerljivom materijalu u predmetu *Kordić i Čerkez*, 22. travnja 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Mrkšić*), par. 7; *Tužilac v. Krajišnik*, Žalbeno vijeće, Odluka po “Zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Krajišnik*” (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Krajišnik*), 21. veljače 2007., str. 4.

¹⁸ Odluka u predmetu *Mrkšić*, par. 7; Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 4-5.

Prijevod

prilično velika vjerojatnost da će pristup tome materijalu bitno pomoći podnositelju zahtjeva u njegovu predmetu.¹⁹

5. Što se tiče materijala pribavljenog u skladu s pravilom 70 Pravilnika, prije nego što se taj materijal ili njegov izvor mogu objelodaniti nekom drugom optuženiku na Međunarodnom sudu, tužiteljstvo mora dobiti pristanak onog tko je pružio tu informaciju.²⁰ To se mora učiniti čak i kad je onaj tko je pružio informaciju u skladu s pravilom 70 dao pristanak za objelodanjivanje tog materijala u nekom prethodnom slučaju ili u više njih.²¹

6. U skladu s pravilom 75(F)(i), zaštitne mjere određene za nekog svjedoka ili žrtvu u nekom postupku pred Međunarodnim sudom ostaju na snazi, *mutatis mutandis*, u svakom drugom postupku dok god ne budu ukinute, izmijenjene ili pojačane.

III. DISKUSIJA

7. Podnositelj zahtjeva je zatraženi materijal opisao u općim crtama. Međutim, optužnica u predmetu *Gotovina i drugi* tiče se navodnih zločina počinjenih nad Srbima u Hrvatskoj, naime u Krajini, a ne u Bosni, kao što tvrdi podnositelj zahtjeva.²² Samo su zločini iz točaka 2 i 3 optužnice u predmetu *Gotovina i drugi* donekle u vezi s Bosnom i Hercegovinom budući da se u njima optužuje za deportacije i prisilno premještanje srpskog stanovništva Krajine iz južnog dijela Krajine u druge dijelove Hrvatske i izvan nje, *inter alia* u Bosnu i Hercegovinu. Ako se time možda i stvara neka kontekstualna veza između tih navoda i događaja koji se Karadžiću stavljaju na teret u optužnici i za koje se tvrdi da su se zbili u Bosni i Hercegovini, Vijeću nije jasno, a to ne objašnjava ni podnositelj zahtjeva, kako bi pristup materijalu o srpskim izbjeglicama iz Krajine u Bosni i Hercegovini mogao bitno pomoći podnositelju zahtjeva u njegovoj obrani. Prema tome, općenitim tvrdnjama utemeljenima na netočnim premisama podnositelj zahtjeva nije uspio pokazati da postoji dovoljan prostorni neksus između ta dva predmeta. Bez toga vremensko preklapanje koje, prema tvrdnjama podnositelja zahtjeva, postoji između ta dva predmeta samo po sebi nije dovoljno da se pokaže kako postoji legitimna forenzička

¹⁹ Odluka u predmetu *Mrkšić*, par. 7; Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 4.

²⁰ Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 5-6.

²¹ Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 6.

²² Izmijenjena spojena optužnica, 12. ožujka 2008., par. 13, 48-53.

Prijevod

svrha za pristup zatraženim materijalima. Isto tako, podnositelj zahtjeva nije iznio nijedan drugi argument da bi pokazao postojanje takve legitimne forenzičke svrhe. Nadalje, Vijeće nije uvjerenom da postoji prilično velika vjerojatnost da bi materijali iz predmeta *Gotovina i drugi* bitno pomogli podnositelju zahtjeva u pripremi njegove obrane.

IV. DISPOZITIV

8. U skladu s navedenim, na temelju pravila 54, 70 i 75 Pravilnika, Vijeće **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/

sudac Alphons Orie,
predsjedavajući

Dana 12. svibnja 2009.

U Den Haagu,

Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]